

פרשת נצבים- ברית- תשובה- בחירה

הברית והערבות-

דברים פרק כט פסוק ט-יד

- (ט) אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריתכם כל איש ישראל:
 (י) טפכם נשיכם וגרר אשר בקרב מחטב עציך עד שאב מימיך:
 (יא) לעברך בברית ה' אלהיך ובאלתו אשר ה' אלהיך כרת עמך היום:
 (יב) למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב:
 (יג) ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת:
 (יד) כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:

אורות הקודש ב

"האינטליגנציה חושבת שיכולה היא להיפרד מעל ההמון, שאז תהיה יותר בריאה ברוחה, יותר אצילה במחשבתה. זוהי טעות יסודית, טעות שאינה מכרת את הצד הבריא שיש בהכרות הטבעיות, ובחושים הטבעיים, שלא נתתקנו, אבל גם לא נתקלקלו על ידי שום הפרעה קולטורית.

הצד הבריא של היושר מצוי הוא באנשים גסים יותר ויותר ממה שהוא מצוי במלומדים ומוסריים בעלי מחשבה. יותר מובהקים הם המלומדים בדברים הפרטיים של המוסר, בחוקיו ודקדוקיו, אבל עצם הרגשתו זאת היא מצויה באנשים בריאים טבעיים, שהם הם ההמון, עם הארץ.

ולא דווקא בהרגשת המוסר השורשית עולה הוא ההמון על אנשי הסגולה, גם בהרגשת האמונה, הגדלות האלוהית, היופי, החושיות, הכל אשר לחיים בדרך ישרה, בלתי מסוננת על ידי הצינורות המלאים שכר אגמי נפש של הדעת והחכמה, הוא יותר בריא וטהור בהמון.

אמנם לא יוכל ההמון לשמור בעצמו את עצומו וטהרתו, איננו יכול לקשר יפה את מושגיו, גם איננו יכול לקשר יפה את מושגיו, גם איננו יודע איך לעמוד בקשרי המלחמה, בעת אשר הכרות והרגשות נלחמות בפנים או בעולם מבחוץ. לזה צריך הוא לעזרת גדולי התושיה, המיישרים לפניו את נתיבות עולמו מאלה ומאלה גם יחד נבנה עולם שלם:

אבל כשם שמשפיעים עליו עצה ותושיה, כך הוא משפיע עליהם חיים בריאים".

פרשת התשובה

דברים פרק ל פסוק א-יד

- (א) והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלהיך שמה:
 (ב) ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך היום ואתה ובניך בכל לבך ובכל נפשך:
 (ג) ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה:
 (ד) אם יהיה נדחך בקצה השמים משם וקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך:

(ה) וְהִבִּיאָהּ ה' אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְרָשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבָהּ וְהִרְבָּהּ מֵאֲבֹתֶיךָ:
(ו) וּמֵל ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְכָּךְ וְאֶת לִבֵּב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לִבְכָּךְ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

(ז) וְנָתַן ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל הָאֵלוֹת הָאֵלֶּה עַל אִיבֶיךָ וְעַל שִׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדַפּוּךָ:

(ח) וְאַתָּה תִּשׁוּב וְשָׁמַעַתְּ בְּקוֹל ה' וְעָשִׂיתָ אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם:

(ט) וְהוֹתִירָךְ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפָרִי בְטָנְךָ וּבְפָרִי בְהִמְתָּךְ וּבְפָרִי אֲדַמְתָּךְ לְטָבָה כִּי יֵשׁוּב ה' לְשׁוּשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר שָׁשׂ עַל אֲבֹתֶיךָ:

(י) כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַפְתוּבָה בְּסֹפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תִשׁוּב אֶל ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לִבְכָּךְ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ: o

(יא) כִּי הַמְצָוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לֹא נִפְלְאת הוּא מִמָּךְ וְלֹא רָחֲקָה הוּא:

(יב) לֹא בְשָׁמַיִם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיִמָּה וְיִקְחָהּ לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָהּ:

(יג) וְלֹא מֵעֵבֶר לַיָּם הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲבֹר לָנוּ אֶל עֵבֶר הַיָּם וְיִקְחָהּ לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָהּ:

(יד) כִּי קְרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבְלִבְכָּךְ לַעֲשׂוֹתוֹ: o

רמב"ן דברים פרק ל פסוק יא

(יא) וטעם כי המצוה הזאת - על כל התורה כולה. והנכון, כי על כל התורה יאמר (לעיל ח א) "כל המצוה אשר אנכי מצוך היום", אבל "המצוה הזאת" על התשובה הנזכרת, כי והשבות אל לבבך (בפסוק א) ושבת עד ה' אלהיך (בפסוק ב) מצוה שיצוה אותנו לעשות כן. ונאמרה בלשון הבינוני לרמוז בהבטחה כי עתיד הדבר להיות כן.

יסוד הבחירה

דברים פרק ל פסוק טו-כ

(טו) רָאָה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע:

(טז) אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחַיִּית וְרַבִּית וּבְרָכָה ה' אֱלֹהֶיךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

(יז) וְאִם יִפְנֶה לִבְכָּךְ וְלֹא תִשְׁמַע וְנִדְחַת וְהִשְׁתַּחֲוִית לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם:

(יח) הַגִּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבַד תֵּאבְדוּן לֹא תֵאָרִיכּוּ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן לְבֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

(יט) הַעֲדֵתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבְחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אִתָּה וְזָרַעְךָ:

(כ) לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵעַ בְּקוֹלֹ וּלְדַבְּקָה בּוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאָרֶץ יְמֵיךָ לְשִׁבְתָּ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתַת לָהֶם: פ